

RUTA JUJOLIANA

RUTA INTERIOR (5)

ELS PALLARESOS

AJUNTAMENT – ESCOLES

Carrer Alt, 23

Josep Maria Jujol

1920

Jujol el mes de juny de 1920 presenta els plànols de l'Ajuntament i de l'escola al Alcalde. Projecte molt mediterrani, de parets llises d'immaculada i enlluernadora blancor; finestres pentagonals bastant petites, evitant així els calors rigorosos i els freds, segon l'època de l'any. Als baixos hi ha les dues aules i els serveis complementaris de l'escola. A la primera planta es troba l'Ajuntament.

Els sostres estan formats per voltes molt planes, de considerable llum repenjades sobre bigues de ciment, fet que permet un estalvi considerable d'embigat i resulta un sostre d'estètica agradable.

L'any 2008 l'Ajuntament es va traslladar a un altre edifici i a inicis d'aquesta dècada s'ha adaptat a noves necessitats municipals i ha sofert canvis interiors. Actualment aquesta finca urbana és el Centre Jujol i el Casal d'Avis.

Escoles Velles. Font: Diputació de Tarragona.

CASA FORTUNY

Plaça de l'Església, 4

Josep Maria Jujol

1920 – 1930

Coneguda també com Ca l'Andreu, per això dins la seva línia simbòlica decorativa l'arquitecte col·loca la creu de Sant Andreu en el disseny de la porta i al marjapeu de la porta d'entrada. La senyora Emília Solé, vídua de Fortuny, encarrega a Jujol la remodelació del seu habitatge unifamiliar entre mitgeres. Les obres començaren l'any 1920 pel celler i la premsa del vi. El projecte definitiu de la façana principal porta la data de 1930.

Hem de destacar en primer lloc el treball realitzat sobre planxa de coure a la porta principal d'arc de mig, rodó, de fusta d'accés, amb martellades, picades, doblats, amb filigranes gravades on hi trobem la signatura del arquitecte. A les plantes baixa i primera hi ha tres finestres. A la golfa hi ha 11 finestretes seriades, llavors algunes aparellades.

Fragment de la Casa Fortuny. Font: Wikimedia

Balconada de la Casa Fortuny. Font: Wikipedia.

La façana és descurada i mancada d'obertures regulars. En el vestíbul hi construï un joc d'escaleres molt graciós per a pujar a l'entresol. Hi ha forces detalls constructius força interessants: paviment amb peces col·locades diagonalment envoltant-ne d'altres, petites, de ceràmica, bancada vorejada de ceràmica, gran finestral que dona al menjador, "alacena". La galeria del pis superior fou restaurada i convertida en mirador.

Hi ha un florons realitzats a partir de llaunes de pots de conserva. Jujol aprofita dos vells càntirs de coure, unint-los per les bases i entrellaçant-los amb ferros treballats, complementant per una estilitzada aixeta rematada amb la thau, aconseguí una superba peça escultòrica de gran visibilitat. La façana posterior queda rematada per un retallat de la barana del terrat, un ull de bou dona llum a l'escala i un vistós balcó amb barana de ferro reutilitzat d'una reixa de finestra. Les obres de reforma i millora de la casa es paralitzaren l'any 1930 i ja no es continuaren fins època recent que fou estucada la façana amb molta dignitat, per ja sense la direcció d'obres de Jujol.

Façana de la Casa Solé. Font: Tribuna del Berguedà.

CASA SOLÉ Plaça de l'Església, 7 Josep Maria Jujol 1942 - 1944

La família Solé estava emparentada amb els Jujol, mentre duraren les obres de Casa Bofarull, l'arquitecte sempre pernoctà en aquesta casa del segle XVIII. Fou el 24 d'agost del 1927, que Jujol dibuixà l'avantprojecte de mirador al carrer des de la cuina, idea que tenia ben madurada, degut a viure-la durant les seves estades, al llarg de deu anys. Aquesta reforma tant desitjada i necessària a la vegada no es realitzà fins els anys 1942 i 1944, en vigílies del casa-

ment de l'hereu de la casa, Emili Soler i Solé, celebrat l'any 1945. Es va fer una finestra mirador molt graciós amb una magnífica reixa al carrer. La cuina es va ampliar, substituint la paret del fons per un arc de mig punt d'obra vista. Jujol buscà la comunicació visual entre cuina i entrada, practicant una allargada i arrodonida obertura que, còmodament permet observar la porta del carrer. Al pis principal construï un bany amb una paret corba projectant-se a la terrassa posterior, amb un ull de bou semi practicable, que li dona llum i ventilació.

Textos i fotos: JOSEP MARIA BUQUERAS BACH
Arquitecte tècnic

BIBLIOGRAFIA

ARNAVAT Albert i CABRÉ, Tote. *L'arquitectura modernista del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre*. Edita Diputació de Tarragona. 2011.
BUQUERAS i BACH, Josep Maria. *Jujol en el context del Camp de Tarragona, article del Recull Josep Maria Jujol i Gibert (1879-1949)*. Editat per l'Estació de Recerca Bibliogràfica i Documental "Margalló del Balcó", Tarragona, 1999, p. 19 - 46.
JUJOL i GIBERT, Josep M. (fill) *Jujol, Arana i Bru dins del Recull Josep Maria Jujol i Gibert (1879 - 1949)*.

Tarragona, Estació de Recerca Bibliogràfica i Documental Margalló del Balcó, 1999, p. 47 - 55.
JUJOL Jr, Josep Maria. *Jujol a Tarragona*. Edita Arxiu Jujol. Els Pallaresos. 2010.
LLINÀS, José. *José Maria Jujol*. Köln, Benedikt Taschen, 1992.
SALCEDO, Antonio. *José M. Jujol a les comarques de Tarragona. Una visió de Joan Alberich*. Edita Diputació de Tarragona. 2002.